

СКРИПНІКОВ

Микола Сергійович

(1936-2010 рр.)

Завідувач кафедри оперативної хірургії з топографічною анатомією Української медичної стоматологічної академії, доктор медичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України

СЛОВО ПРО ВЧИТЕЛЯ

Час - найкращий критерій ідей і вчинків людини. Їх оцінюють із позицій розвитку суспільства і внеску в нього, іноді навіть у віддалені терміни. Небагатьох людей глибоко шанують ще за життя. Таким був Скрипніков Микола Сергійович: «талановитий організатор», «великий ректор», «будівельник», учений, який мав свою власну школу, напрям наукових досліджень, що часто випереджали сучасність. Однак із роками особистість втрачає свою яскравість. І це не тому, що забувають, просто відходять у вічність друзі, колеги, оточення, відбувається зміна поколінь. Саме тепер має велике значення те, як зберігається пам'ять про людину. Ймовірно тому і на його могилі написані слова: «Пам'ять є – слів не треба».

Уже після смерті Миколи Сергійовича Скрипнікова з Лондона, з міжнародного бібліографічного центру, прийшов лист із визначенням його заслуг. У ньому були такі слова: «Ви зайняли своє місце в історії. Ваша праця визнана неперевершеною. Ви диктуєте лінію науки і є направляючою в ній. Ми номінували Вас у сотню найкращих педагогів. Я маю надію, що Ви відчуваєте гордість перед своїми колегами та друзями. – Генеральний директор Николас С. Л.».

Без сумніву, пишатися є чим, тому що батьки Миколи Сергійовича були неграмотними людьми - селянка і робітник, які закінчили один клас церковно-парафіяльної школи. Їхній син пройшов нелегкий шлях становлення, як і багато інших людей тієї епохи: школа, робота на заводі, вечірня школа, армія, інститут.

У 1963 р. закінчив Харківський державний медичний стоматологічний інститут, отримав диплом лікаря-стоматолога. Згодом продовжив своє навчання в аспірантурі на кафедрі оперативної хірургії з топографічною анатомією. Далі працював асистентом, доцентом, завідувачем цієї кафедри, з 1987 р. – доктор медичних наук, з 1988 р. – професор.

Протягом 17 років був ректором Української медичної стоматологічної академії. За цей час значно зміцніла матеріально-технічна база академії. Створено 52 кафедри, на всіх оновлено технічне обладнання, втілені в навчальний процес сучасні методи і форми підготовки спеціалістів, комп'ютеризована більшість кафедр. Започаткований і працює медсестринський факультет, створено зуботехнічне відділення, відкрито факультети післядипломної освіти, підготовки іноземних студентів, педіатрів.

Загальні зусилля, сумлінна праця всього колективу були помічені: академія нагороджена Срібним дипломом лауреата VII Міжнародного відкритого рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота фортуна» в номінації «Якість трьох тисячоліття» (2001 рік). Академія і співробітники занесені до альманаху «Золота книга української еліти».

Великими досягненнями в громадській та політичній діяльності було те, що М.С. Скрипніков був обраний членом ЦК КПРС та членом ЦК Профспілок України. Це дало можливість налаштувати тісні стосунки з керівниками інших союзних навчальних закладів, що з часом переросло в плідну співпрацю на ниві наукової діяльності.

М.С. Скрипнікова двічі обирали народним депутатом міської, двічі - обласної та неодноразово - районної ради народних депутатів. Він організував ефективнішу співпрацю академії з головними лікарями лікувальних закладів міста й області для спільного вирішення багатьох питань, визначення нових напрямів поліпшення роботи в галузі охорони здоров'я, задоволення потреб населення Полтавщини в медичній допомозі.

Микола Сергійович був членом президії вченої ради МОЗ України, головою експертної ради МОЗ України та президії АМН України з проблем морфології людини, віце-президентом і членом координаційної ради Асоціації стоматологів України, членом президії морфологів України, головою спеціалізованої вченої ради УМСА із захисту кандидатських та докторських дисертацій.

Скрипніков М.С. – автор 6 підручників, 11 монографій, 13 навчальних посібників, 42 методичних рекомендацій, 501 статті в журналах і збірниках, 28 патентів та авторських свідоцтв на винаходи, 78 раціоналізаторських пропозицій. Підготу-

вав 45 кандидатів і 20 докторів медичних наук. Наукові праці здебільшого присвячені проблемам стоматології, анатомії голови та шиї. Він ініціатор створення наукових журналів: «Вісник проблем біології і медицини», «Проблеми екології та медицини», «Український стоматологічний альманах»; член редколегій журналів «Вісник морфології», «Вісник стоматології», «ДентАрт», «Новини стоматології».

Як ученому і керівнику Скрипнікову М.С. було присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України». Він нагороджений медаллю «За доблесну працю», Почесною грамотою Президії Верховної Ради України «За досягнення XX

століття» з врученням іменного диплома, відзнаками президента України – ордени «За заслуги II ступеня» та «За заслуги III ступеня», Почесний хрест ордена «Миколи Чудотворця», Почесний хрест ордена «Святий князь Володимир», нагорода «Свята Софія», знак ордена «Почесний хрест».

До самого кінця праці особистими переконаннями Миколи Сергійовича Скрипнікова залишилися вірність клятві Гіппократа, творчий неспокій, постійна турбота про поліпшення рівня підготовки лікарів-спеціалістів, про потреби практичної охорони здоров'я.

Вдячні учні та колеги